

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA 34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177 PODUREDNIŠTVO 34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7- Tel. 414646	Letna naročnina, Italija	Lir 23.000
	Letna inozemstvo	Lir 35.000
	Letna inozemstvo, USA dol.	28
	Poštno čekovni račun: številka	24/12410

Leto XXXV. - Štev. 47 (1780)

Gorica - četrtek, 8. decembra 1983 - Trst

Posamezna številka Lir 500

Slovenski narod ob 40-letnici AVNOJA

OBETI IN UPI LETA 1943

Sedanja Jugoslavija obhaja vsako leto 29. november kot dan svoje ustanovitve. Tega dne so se namreč sestali v Jajcu v Bosni delegati jugoslovanskih narodov na skupnem zasedanju in sprejeli razne sklepe, med katerimi je predvsem izjava, da je treba novo državo (Jugoslavijo) zgraditi na federativnem in demokratičnem načelu kot državno zvezo enakopravnih narodov (E. Kocbek, Slovensko poslanstvo, leta 1964). Boris Kidrič, pravi Kocbek, je na zasedanju dokazal, da more slovenski narod docela suvereno živeti v novi Jugoslaviji.

Josip Broz-Tito, ki so mu ob tisti priložnosti podelili naslov »maršala Jugoslavije«, je v svojem uvodnem govoru slovesno izjavil, da so vsa obrekovanja o boljševarstvu države, o odpravi zasebne lastnine in o poskusih komunistov, da bi prevzeli oblast, le izmišljotina Göbbelsove propagande. Tako piše E. Kocbek.

V velikem zanosu beleži Kocbek naslednji dan 30. novembra 1943: »V pretekli noči smo položili tudi formalne temelje jugoslovanski federaciji, danes smo torej začeli živeti v novi državni skupnosti Jugoslovancov. Slovenci smo v tej federaciji zavarovani narodno in družbeno, izbojevali smo si svojo vojsko in svoje gospodarstvo, zdaj si želimo samo še to, da bi nam konec vojne zaokrožil narodne meje...« V enakem zanosu je na predvečer zasedanja v Jajcu zapisal: »Po pogovoru s Kardeljem me je prevzelo veliko zaupanje v nocojšnje zborovanje. Slovencem se prihodnost še nikoli ni odpirala tako svetlo kakor nocoj.«

To so bili obeti, upi, pričakovanja slovenskega poslanstva na zborovanju v Jajcu pred 40 leti.

DEJSTVA V LETU 1983

Kaj je ostalo republik Sloveniji od »svetle prihodnosti« in »suverenosti« po 40 letih?

»Nedeljski dnevnik«, ki je najbolj razširjen časopis v Sloveniji, tiskali so ga 27. novembra letos v 241.500 izvodih, piše v jubilejni številki dne 4. decembra: »Dinar je samo še dinarček. Njegova vrednost se je v letošnjem letu v primerjavi z glavnimi konvertibilnimi valutami zmanjšala za 65%«.

Od drugega zasedanja AVNOJA dalje je partija tolažila ljudske množice s parolami, to je z gesli ob manifestacijah in po zidovih. Danes je drugače. V isti številki Nedeljskega: »Parolarske akcije, ki so bile nekoč morda koristne in so ljudje vzklicali ob njih, so danes že strašno preživela stvar. Navadili smo se, da nam marsičesa primanjkuje in ni vrag, da bi se ne privadili tudi na pomanjkanje parol. Tudi avtor teh vrstic je nekoč po zvočniku vpil neke parole, pa jih danes ne bi...«

Danes so najboljše parole polna izložba, polne polce in še kaj lepega. To je potrošniška miselnost, mi bo kdo rekel. Kar naj, jaz mu bom pa povedal, kakšna miselnost je tista, ki reče mesarju, naj na vrata nalepi našo parolo, v mesnici pa nima mesa...«

Omenjeni mož živi v Ljubljani. Če bi živel pri nas, bi videl, da parole še vedno vlečejo, morda zato, ker so pri nas mesnice polne.

»Suverenost« republike Slovenije je po 40 letih od AVNOJA tolikšna, da so praktično zaprli meje in smeš ven samo, če plačaš polog. Za prihodnje leto niso obeti nič boljši, prej slabši. Če hočemo sorodniki prepeljati domov v tujni umrlega sorodnika, morajo iti iskat dovoljenje v Beograd, kajti tudi mrtvi so lahko nevarni.

Višek »narodne zavarovanosti«, v katero je verjel Kocbek v Jajcu leta 1943, so pa »skupna programska jedra«. O teh se je oglašila tudi »Družina« in po njej ljubljanski metropolit dr. A. Suštar. Ponatiskujemo ji »Družine«.

BESEDA KULTURNIKOV

— Jedra so usodna za nadaljnji razvoj slovenskega naroda. Slovenski jezik s

književnostjo je že v sedanjem obsegu in obliki, ob naši lastni brezbriznosti — zlasti v usmerjenem izobraževanju — potisnjen na skrajni rob drugorazrednega predmeta. Tako Društvo slovenskih pisateljev. Partijic apostrofira starega Cankarja: »Najbolj gnusni, res gnusni! — pa se mi zde tisti ljudje, ki čisto brez vzroka in brez povoda spravljajo v zvezo s političnim jugoslovanskim vprašanjem še slovenski jezik. Kar ponujajo ga, kar mečejo ga čez mejo, še ne vprašajo, kdo bi več zanj dal...« Pesniku Zlobcu je jemalo sapa, ko je bral tisti »antikulturalni, antivzgojni, antizobraževalni, antipedagoški in antietični dokument«. Dramatik Ivan Mrak je mislil, da ga bo kap, ko je prebral dokument o skupnih programskih jedrih; zaslutil je v njem »projekt genocida, samogenocida«, predajo slovenske duše, puščico proti Avnoju, ustavi in vsemu, kar imenujemo bratstvo in enotnost. Tudi Javoršek je podivil: »... iz dneva v dan moramo doživljati, da nas srkajo vase ali kako drugače potujočeje bodisi Avstriji bodisi Italijani. Ali naj v imenu bratstva in enotnosti pustimo, da nas bo vsrkalo vase še Jugoslavija? Ali je za tako usodo padel v zadnji vojni vsak deseti Slovenec? Ali smo zato imeli narodno osvobodilno vojsko in partizanske odrede Slovenije in se borili kot levi? Ne, ne, ne... Ne moremo in ne smemo se potujčevati ne na Koroskem ne v Italiji in ne v Jugoslaviji.« Predlog skupnih jeder krni naše narodno bistvo, mladega človeka pa peha v »malodušje in okrnjeno osebnost in hlapčevstvo, ter jih skupaj s pritiski na drugih področjih dela za lahek plen raznih generalov prihodnosti«, z ostrino britve zapisuje pesnik Menart.

BESEDA METROPOLITA V CERKVI V ST. VIDU PRI LJUBLJANI

»Preko groba nam danes govorijo in nam naročajo s Kristusovo besedo: Glejte, da se ne daste premotiti. Ohranite dediščino, ki ste jo sprejeli od svojih očetov ter si jo utrdili in poglobili v škofnem zavodu sv. Stanislava in na prvi slovenski gimnaziji. Ostanite v življenju v kakršnih koli razmerah in težavah stanoviti v veri ter vesti Bogu in Cerkvi; ostanite vestni sinovi slovenskega naroda, skrbite za njegovo kulturno dediščino, njegov jezik, njegovo pristno samobitnost, njegov razvoj in njegovo življenjsko moč; ohranite zdrave najgloblje narodne korenine vernosti, poštenosti, medsebojne povezanosti, jezika in kulture!« V prizadevanju za ohranitev in utrditev samobitnosti slovenskega naroda, jezika in kulture smo povezani z vsemi rojaki doma in po svetu, tudi če na vero gledajo drugače, a ljubijo svoj narod, slovenski jezik in kulturo. V tej skrbi, stanovitnosti in zvestobi spoštujemo vsak drug narod in kulturo, vsakega človeka z drugačnim prepričanjem, in želimo mirno sožitje z vsemi v svobodi, medsebojnem razumevanju, enakopravnosti in skupnem prizadevanju za boljšo prihodnost. To pa je mogoče le v stanovitnosti in zvestobi. To nam pomeni tudi Kristusova beseda: S svojo stanovitnostjo si boste pridobili življenje!«

Takšna je torej »enakopravnost« slovenskega naroda v FSR Jugoslaviji, takšna je »suverenost« federativne republike Slovenije, takšna »svetla« sedanost Slovencev.

Zbral in uredil K. Humar

★

Ministrski predsednik Craxi je v četrtek 1. decembra obiskal sv. očeta in se zadržal z njim v razgovoru 50 minut. Iz uradnega sporočila predsedstva vlade je razvidno, da sta Craxi in papež sta razpravljala o miru v svetu, v čemer sta imela »skupna stališča« ter o novem konkordatu, glede katerega sta ugotovila »skupen interes za zadovoljivo rešitev vprašanja revizije«. Po srečanju, ki je potekalo v papeževi knjižnici v Vatikanu, se je Craxi sestal z državnim tajnikom kardinalom Casarolijem. Razgovor z njim je trajal 45 minut.

Rimski pogovori o zaščiti Slovencev

V drugi polovici preteklega tedna je prišlo glede zaščite Slovencev, ki živijo v Italiji, do nekkih premikov, ki bodo morda le spravili zaščitni zakon z mrtve točke. Dva dogodka sta pri tem imela pomembno težo: napoved ministra za dežele Romite, da bo vlada predložila svoj zakonski osnutek za zaščito slovenske manjšine v Italiji in dvodnevni obisk predsednika izvršnega sveta SR Slovenije Janeza Zemljariča v Rimu. O obeh dogodkih se nam zdi vredno nekoliko več zapisati.

MINISTROVA NAPOVED

Ob koncu zasedanja komisije za ustava vprašanja v poslanski zbornici v četrtek 1. decembra, ki je nadaljevala razpravo o zaščiti narodnih in jezikovnih manjšin v Italiji, je minister Romita sporočil, da bo vlada predstavila v zvezi z zaščito slovenske manjšine v Italiji svoj osnutek in sicer na osnovi dela takoim. Cassandrove komisije. To komisijo je leta 1978 imenoval takratni predsednik vlade Andreotti.

Vendar pa ta komisija ni sprejela enotnih zaključkov. Bil je veliko razlik med stališči, ki jih je zastopalo pet slovenskih predstavnikov in drugimi, ki jih je izreklo 16 italijanskih predstavnikov. Italijanski del komisije je razdelil Slovence na razne kategorije in izrazil zlasti odklonilna stališča v zvezi z rabo slovenskega jezika. Nastaja dvom, ali bo vlada v svojem

osnutku primerno upoštevala stališča slovenskih članov omenjene komisije.

Takoj po napovedi ministra Romite je bilo sklenjeno, da bodo odslej o zaščiti slovenske manjšine razpravljali ločeno in da bodo torej ločili manjšinsko problematiko na dva dela. O ostalih manjšinskih in jezikovnih skupnostih bodo takoj nadaljevali z razpravo in imenovali ožji odbor, ki bo moral vskladiti posamezne predloge, o slovenski manjšini pa bodo razpravljali šele potem, ko bo vlada predložila svoj zakonski osnutek.

Prav v tem pa tiči lahko spet nova past. Kaj pa če bo ostalo le pri lepih besedah in do predložitve osnutka ne bo prišlo? Teda bomo Slovenci na slabšem kot ostale narodne in jezikovne skupnosti, o katerih se že razpravlja. Če pa vlada resno misli, bo gotovo postopek trajal več mesecev, tako da danes nihče ne more vedeti, kdaj bo predložen. O osnutku morajo najprej dati svoje mnenje vsa ministrstva, potem pa ga mora odobriti še vlada. Dotlej bo razprava v parlamentu stala, toda potem bi morala steči veliko hitreje kot bi tekla, če vlada ne bi predložila svojega osnutka.

ZEMJARIČ V ITALIJANSKEM ZUNANJEM MINISTRSTVU

Predsednik slovenske vlade Janez Zemljarič, ki se je mudil v Rimu 1. in 2. decembra, se je predvsem pogovarjal s pod-

tajnikom ministrstva za zunanje zadeve Mariom Fioretom, medtem ko je moral načrtovani sestanek z Andreottijem, ki naj bi bil drugi dan obiska, zaradi ministrove nenadne bolelosti odpasti.

Če bi hoteli Zemljaričeve pogovore na kratko povzeti, bi rekli, da so bili stvarni in konkretni. Zaščita slovenske manjšine, denarni polog za prehajanje meje, obmejno sodelovanje, položaj slovenske narodnosti v Italiji in italijanske v Jugoslaviji, nove oblike gospodarskega sodelovanja, skrb za čistočo okolja, cestne zveze so bile nekatere točke razgovorov.

Kar se tiče zaščite slovenske manjšine v Italiji je bil Zemljarič dobro informiran, saj je pred odhodom v Rim 28. novembra v Ljubljani sprejel enotno slovensko delegacijo, ki mu je obrazložila sedanji položaj. Zemljarič je postavil zahtevo, naj se pospeši postopek za slovensko globalno zaščito, govoril je o pravici rabe slovenskega jezika v javnosti, o nujnosti postavitve dvojezičnih napisov, o od fašizma zaplenjenem domu pri Sv. Ivanu v Trstu, ki naj se vrne Slovincem, o težkem gnotnem položaju Slovenskega stalnega gledališča v Trstu, opozoril je na nedavne fašistične izpade zoper Slovence, na skrunjenje spominskih obeležij in na ustvarjanje ozračja nestrpnosti.

V odgovoru mu je Fioret dejal, da tudi z italijansko manjšino v Jugoslaviji ni vse v redu. Problemi so z italijanskimi šolami in pozornost vzbujajo neprestano upadanje pripadnikov italijanske manjšine. Tudi naj bi se stvari ob meji kot je obmejno sodelovanje in obmejni osebni promet na osnovi Videmskega sporazuma z novim letom vrnil na prejšnje stanje.

Kar se tiče globalnega zaščitnega zakona, je Fioret podčrtal splošno politično pripravljenost in dobro voljo. Z dvojezičnimi krajevnimi napisi na območju Trsta in Gorice ne bi smelo biti težav (videmsko pokrajino je previdno obeš). Glede doma pri Sv. Ivanu gre za upravičeno zahtevo prizadetih, toda ustreznega vloaga je bila šele pred kratkim predložena. O stanju SSG v Trstu pa doslej ni bil seznanjen, se bo pa odslej, ker je zadeva važna, zanjo zanimal in posredoval.

GOSPODARSKO SODELOVANJE

Glede pologa za prehod meje je Zemljarič s svoje strani povedal, da bo slovenski izvršni svet predlagal zvezni vladi v Beogradu sprostitev in da bodo izdelali študijo o dejanskih gospodarskih učinkih pologa. Zemljarič se je mnogo tudi razgovarjal o gospodarskih vprašanjih. Poleg s Fioretom se je sestal s predsednikom ustanove ENEA Colombom in ministrom za industrijo Altissimom. Obravnavali so kakih deset konkretnih pobud medsebojnega sodelovanja. Slovenska stran je izrazila željo, da bi Italija dobavljala alžirski plin s priključkom pri Gorici. Glede avtoceste Razdrto-Gorica in Razdrto-Trst pa je bilo ugotovljeno, da žal trenutno ni dovolj sredstev.

Uvoz in izvoz se med obema državama povečujeta. Od januarja do septembra letošnjega leta je Jugoslavija izvozila v Italijo za 491,2 milijona dolarjev blaga; od tega je odpadlo na Slovenijo 167 milijonov dolarjev in je slovenski izvoz narastel za 21%. V istem razdobju je Jugoslavija uvozila iz Italije za 611,8 milijona dolarjev blaga, od tega samo Slovenija za 171 milijonov, tj. 26% več kot lani. Splošna ocena gospodarskega sodelovanja je ugodna, s pripombo, da bi bilo zaželeno bolj razvijati tudi sodelovanje v proizvodnji, ne samo blagovno izmenjavo.

Naročnina v letu 1984

Kakor vsi drugi listi smo morali tudi mi zaradi naraščajoče inflacije in splošne podražitve nekoliko dvigniti naročnino za leto 1984. Ta bo:

Italija 25.000 lir;

inozemstvo 40.000 lir ali 30 Usa dolarjev.

Po zračni pošti se določijo naročnina za vsako celino posebej.

Blagoslov Katoliškemu glasu

Od četrta 1. do sobote 3. decembra so imeli uredniki katoliških tednikov v Italiji svoj občni zbor v Rimu v Domus Mariae na Via Aurelia. Udeležili so se ga tudi uredniki katoliških tednikov iz naše dežele.

Tako je Voce Isontina zastopal don Renzo Boscarol, Vita Nuova iz Trsta don Latin, Vita Cattolica iz Vidma je prav tako poslala svojega odgovornega urednika.

Tudi Katoliški glas je bil tam zastopan in sicer sta se občnega zbora udeležila msgr. Franc Močnik, kot odgovorni urednik, in dr. Kazimir Humar kot urednik. Na zborovanju je bilo navzočih nad sto urednikov, saj je število katoliških tednikov v Italiji kar precejšnje. Vseh je okrog 120. Poleg italijanskih tednikov včlanjena tudi Katoliški glas v slovenščini ter Katholisches Sonntagsblatt v nemščini, ki izhaja v Bocnu.

Na programu zborovanja je bila tudi posebna avdiencia pri sv. očetu. Ta je bila v petek 2. decembra ob 13. uri v eni izmed soban papeških palač v Vatikanu v četrtem nadstropju. Ko smo v tišini, kot bi

bili v cerkvi, čakali na sv. očeta, smo si ogledovali dvorano, v kateri smo sedeli. Strop je ves pozlačen kot oni v baziliki sv. Marije Snežne. Zgornji del sten je ves poslikan, spodnji pa okrašen s čudovitimi gobelinami (arazzi). Prav blizu sem stopil, da sem si ogledal to krasno delo človeške potrpežljivosti, saj so ta velikanska platna izživana na roko.

Ko je z nekoliko zamude prišel sv. oče, ga je pozdravil predsednik Zveze msgr. Cacciami, nakar je sv. oče sam spregovoril navzočim o pomembnosti in poslanstvu časnika. Njegov govor bomo objavili kdaj kasneje. Po avdienci se je sv. oče fotografiral skupaj z udeleženci.

Ob izhodu se mu je približal msgr. Močnik in povedal, da zastopa Katoliški glas iz Gorice. »A tako, Gorica. Moj blagoslov vsem.« Seveda velja ta blagoslov na poseben način vsem bralcem in sodelavcem pri našem slovenskem katoliškem tedniku in vsem njegovim urednikom.

Pojdimo s tem blagoslovom v novo leto, da bi Katoliški glas raste in se širil med slovenskimi ljudmi.

Nevaren zaplet v Libanonu

Nedelja, dan počitka, se je 4. decembra v Libanonu spremenila v dan krvavih spopadov. Potem ko so dan prej Sirci izstrelili na več ameriških izvidniških letal svoje rakete, se je ameriško poveljstvo odločilo za povračilni ukrep.

Ameriška letala so napadla položaje Druzov v gorah vzhodno od Bejruta, kjer je Sirija namestila topove in protiletalske rakete sovjetskega izvora. Napad je Američane precej drago stal. Izgubili so dve letali, dva pilota pa so Sirci zajeli. Severnoameriški obrambni minister je dejal, da je napad ameriških letal imel obrambni značaj, da zaščiti svobodo izvidniških poletov.

Se isti dan zvečer je prišlo do nenadnega in dolgotrajnega obstreljevanja taborišča ameriških marincev v Bejrutu, ki je trajalo nad štiri ure. Pri tem je osem marincev izgubilo življenje, dva pa sta bila ranjena. Na zahtevo marincev je v odgovor stopilo v akcijo topništvo s fregate »Rickets«, ki je v sestavi ameriškega

6. ladjevja. Napadi na marince so prihajali z griča Sejvat, kjer imajo svoje položaje mohamedanski Druzi, podpira pa jih Sirija.

Italijanski obrambni minister Spadolini je ob tej zaostritvi položaja v Libanonu dal izjavo, ko je o tem dobil prva poročila, da ga vse to vznemirja, kajti če v Libanonu do miru ne bo prišlo, bo Italija morala znova proučiti svojo prisotnost v Bejrutu. »Jasno je,« je dejal, »da je naše mirovno poslanstvo na Bližnjem vzhodu pogojeno od pomiritve v Libanonu in pravne konference v Ženevi, ki je najbolj pomemben sad prisotnosti mednarodnih mirovnihih sil.«

Visoko imenovanje

Papež Janez Pavel II. je imenoval ljubljanskega nadškopa Alojzija Suštarja za člana Kongregacije za verski pouk. Dekretu je prefekt te kongregacije kardinal Baum priložil še svoje osebno pismo.

Kako je s furlanščino v liturgiji

Od prof. dr. Guida Magheta smo prejeli sledeči dopis s prošnjo, da ga objavimo. Marsikdaj slišimo trditi, da Rim ne dovoli uporabe furlanščine kot bogoslužnega jezika, češ da je furlanščina le italijansko narečje. Takšna utemeljitev je sicer oblikovno zelo jasna in enosmerna, saj na videz hoče preprosto izraziti zapleteno stvarnost, vendar jo v resnici še bolj zavija in teži za tem, da bi jo nekje upravičila.

Predvsem naj povem, da v Rimu niso prav vsi prepričani, da je furlanščina le italijanski dialekt. Sam pa hočem priti stvari do dna, zato se vprašujem: Kateri Rim trdi, da je furlanščina samo italijansko narečje, Rim italijanske države, vatikanski Rim ali Rim italijanske škofovske konference (CEI)?

1. Po italijanskem zakonu štev. 456 z dne 6. 8. 1977 je furlanščina »jezik Furlanije«. Zakon jo namreč opredeljuje kot »eno od prvobitnih jezikovnih plasti, obstoječih v tej deželi«. Kljub temu zakonu, ki so ga izlasovali parlamentarci vseh strank, furlanski jezik ni učni predmet niti na videmski univerzi, kamor bi moral spadati po zakonu, nima vstopa v urade in ni zaščiten s posebnimi juridičnimi normami, ki jih predvideva 6. člen italijanske ustave. Samo zadnje čase so na tržaški univerzi uvedli pouk furlanskega jezika in književnosti.

2. Vatikanski Rim deluje po svojih kongregacijah. Tu naj upoštevam nekatere posege tako državnega tajništva kakor kongregacije za zakramente in bogoslužje.

A) Državno tajništvo. Leta 1933 so »benečanski Cedermaci« (tako imenujem po Bevkovem Kaplanu Martinu Cedermacu odnotne duhovnike) prepričali vatikansko državno tajništvo, naj jim pomaga, da bodo spet smeli uporabljati materin jezik pri krščanski nauku, v pridigar in cerkvenem petju, kar jim je bila italijanska vlada prepovedala. Dne 31. 10. 1933 jim je državno tajništvo odgovorilo, da »so prebivalci Benečije že pol stoletja pod Italijo, so italijanski državljani in morajo že znati italijansko« (Ivo Juvančič, Fašistična ofenziva proti dr. Fogarju, škofu v Trstu - Goriški letnik 1975, št. 2, str. 104).

Skofje iz Furlanije (Gorica, Videm, Pordenon) so leta 1973 zaprosili Sveti sedež za dovoljenje, da bi smeli opraviti kak bogoslužni obred za Furlane v furlanščini. Tajništvo je dne 14. 12. 1973 dalo negativen odgovor in ga takole utemeljilo:

a) takšno dovoljenje bi sprožilo nevarnost, da bi s protiskupnostnim posegom osamili tisti del Cerkve v Italiji, ki ga predstavlja Furlanija;

b) »furlanščina je narečje« (Gl. Atti dell'Assemblea del Clero di Udine, 25., 26., 27. junija 1975 - rokovis, str. 67).

Čeprav je med prvo utemeljitevjo iz leta 1933 in drugo leta 1973 preteklo štirideset let, se mi zdi, da sta obe prepojeni v nacionalističnim gledanjem, ki ne razlikuje narodnosti od državne pripadnosti in nikakor ni v skladu z delovanjem Svetega Duha. Ta dvojna prepoved me spominja na »trilinguiste in pilatovce«, ki so se leta 866 v Benetkah zaganjali proti sv. Cirilu in ga obsodili, ker je ustvaril črkopis, s katerim je mogel uvesti v bogoslužje staroslovenski jezik (Cirillo e Metodio, Le biografie paleoslave a cura di Vittorio Peri, Milan 1981; VC 16, 1-59, str. 93-96). Sveta brata Ciril in Metod pa sta imela mogočnega zagovornika v papežu Hadrijanu II. (p.t. VC, 1-6, str. 96).

Opombe k drugi utemeljitevjo so izražene v naslednjem.

B) Tudi Kongregacija za zakramente in bogoslužje se je večkrat izrazila v tej zadevi:

Leta 1976 je z listom Decem iam annos določila kot merilo za sprejem kakega koli jezika med bogoslužne jezike »njegovu uradno priznanje po civilni oblasti in dejstvo, da se jezik poučuje v šolah« (Notitia, 12, 1976, str. 300-302); v reviji, ki jo izdaja prav ta kongregacija (št. 126, 157, 158 leta 1979, str. 400) sledi zgoraj povedanemu tale razlaga: »Pri tej točki moramo biti čim bolj nepristranski, ko ocenjujemo jezike, zato moramo upoštevati znanstvena merila in premagati vsak poenostavljajoč predsodek o domnevani enotnosti, ki dejansko ne obstaja.«

Pravkar navedena številka revije Notitiae, ki izhaja v Vatikanu, je vsa posvečena vprašanju: Bogoslužni jeziki po 2. vatikanskem vesoljnem cerkvenem zboru. Revija naštevata drugega za drugim vse svetovne jezike, ki jih smemo uporabljati pri bogoslužju in so jih škofovske konference odobrile vsakega za svoj narod, zatem pa jih je Sveti sedež potrdil. Seznan »se opira na jezikovne družine, kakor so jih opredelili jezikovni strokov-

njaki. Pri tem smo se, nadaljuje revija, poslužili znanstvenega spisa z naslovom "Classifications and Index of the World's Languages", ki sta ga izdala C.F. in F.M. Voeglin (Elsevier, New York, Oxford, Amsterdam 1977) in sodi med najsodobnejše sezname, kar jih premoremo.« (p.t. str. 389). No, v tej uradni reviji Kongregacije za zakramente in bogoslužje je na strani 451, op. 28 jasno rečeno tole: »K skupini retoromanskih jezikov spada furlanski jezik. Leta 1971 so v tem jeziku izdali nedeljski misal. Italijanska škofovska konferenca pa ga ni odobrila, zato ga tudi Sveti sedež ni potrdil.«

C) Kakor beremo v reviji Kongregacije za zakramente in bogoslužje, italijanska škofovska konferenca (CEI) ni odobrila furlanskega jezika za bogoslužno uporabo. Zakaj ne? Odkrito povedano, ne vem zakaj. Vsekakor si dovoljujem dvojno domnevo. S tem pa nočem trditi, da ni morda še drugih razlogov, za katere pa bi rad izvedel.

1. Če je neodobritev sad neznanstvenega predloga, da je furlanščina samo italijansko narečje (kar pa je nemogoče, kajti furlanski jezik ne sodi v italijansko-romansko jezikovno skupino, h kateri pripada italijanščina, temveč v retoromansko, s katero nima italijanščina kaj opraviti), bi bilo želeli, da bi se italijanska škofovska konferenca posodobila in sklepala ustrežno z znanstvenimi izsledki.

2. Če pa so na CEI vplivali drugi razlogi, ki se ne skladajo s spoštovanjem osnovnih pravic človekove osebe — te so splošno veljavne, nedotakljive, neodtujljive in neizpodbitne — in mislim, da je pravica do materinščine ena prvih, potem bi rekel, da je prva dolžnost tudi italijanske škofovske konference, da se zavzema za ljudske pravice, tudi če bi se jih ljudstvo ne zavedalo.

Končno menim, da je koristno navesti, kar pravi revija Notitiae (1979, št. 156, 157, 158, str. 399) glede liturgične uporabe materinščine in uradnega jezika: »Jezik je izredno pomembna kulturna prvina, saj izraža značaj in bistvene lastnosti vsakega naroda, hkrati pa je nenadomestljivo sredstvo, s katerim vzpostavi človek ožje in veljavne odnose z njim. Eno od temeljnih načel za liturgično prenovo, ki jo naroča Konstitucija o bogoslužju (Sacrosanctum Concilium), je, da ljudstvo polno, zavestno in dejavno sodeluje pri bogoslužnih opravilih (B 14). Zato sploh ne smemo podcenjevati pomembnosti jezika ali si predstavljati, da more biti t.i. uradni jezik (italijanščina za Furlane in Slovence, gl. Kaplana Martina Cedermaca) prav tako uspešen kakor materin jezik, ki smo ga podedovali od prednikov in je pristen izraz njihove človeške in kulturne biti. Samo če bomo spoštovali vrednoto materinega jezika, bo liturgija postala šola krščanskega življenja za vse božje ljudstvo.«

Furlansko ljudstvo je v tem pogledu doslej pravi neobogljeneč, kajti svoj materni jezik sicer še govori, a ga ne zna brati, še manj pa pisati. Zato pri bogoslužnih opravilih neprestano doživlja kričeč protislovje, ki ga je lepo pogodil in še duhoviteje izrazil prijatelj Ljubo Marc na pogrebu mojega očeta: »Kakšen nesmisel: to ljudstvo se joče po furlansko, moli pa po italijansko!«

Protislovenska manifestacija tržaških dijakov

Kakih 300 dijakov iz italijanskih srednjih šol je v četrtek 1. decembra v dopoldanskih urah uprizorilo manifestacijo proti »bilingvizmu«. Sprevod se je začel, močno zaščiten od karabinerjev in policije na trgu Oberdan, šel po ulicah Roma in Korzu ter se končal ob Rossettijevem spomeniku pred vhomod in Ljudski vrt. Manifestacija je organizirala fašistična mladinska organizacija »Fronte della gioventù«, njen tajnik Menia pa ji je ob zaključku tudi spregovoril.

Zanimivi so bili napisi, ki so jih udeleženci nosili: »Nočemo se učiti drugega jezika«, »Manjšine imajo že preveč privilegijev!«, »Trst mora ostati italijanski!«. Ko so šli mimo poslopja tržaškega dnevnika »Il Piccolo«, so njegovega glavnega urednika Ceschio ozmerjali z rabljem (boia), njegove sodelavce pa z lažnivci. Med povorko so prepevali himno bersaljerjev, »Avanti ardito«, »Fratelli d'Italia« in »Nabucco«. Videti je bilo tudi rimske pozdrave, Menia pa je napovedal, da bo MSI v kratkem spet začel zbirati podpise proti dvojezičnosti.

Organizacijsko zasedanje Slovenske skupnosti

Deželno vodstvo Slovenske skupnosti je priredilo v soboto 3. decembra v Dobrodubu organizacijski sestanek izvoljenih oz. imenovanih predstavnikov stranke. Udeležilo se ga je res lepo število zastopnikov SSK v izvoljenih svetih (dežela, pokrajine, občine) ter v raznih komisijah in odborih oz. konzultah.

Prisotne je najprej pozdravil deželni predsednik dr. Rafko Dolhar, ki je tudi obrazložil pomen sestanka. Čutila se je namreč že dolgo živa potreba po takem sestanku, saj je nujno, da si zlasti izvoljeni predstavniki izmenjajo lastne izkušnje ter poiščejo neke skupne smernice za nadaljnje delo.

Nato je deželni tajnik dr. Andrej Bratuž podal poročilo o sedanjem političnem položaju v deželni upravi s posebnim ozirom na vlogo SSK v sedanjosti večini. Nadalje je obravnaval problem zakonske zaščite in pobude za bližnje nadaljevanje parlamentarne razprave o tem vprašanju. Omenil je vlogo raznih obiskov in se končno zaustavil ob novi pripravi na bližnje evropske volitve in medmanjšinsko sodelovanje.

Sledila je stvarna razprava, v katero so posegli številni udeleženci. Dotaknili so se raznih vprašanj, od informacije do koordinacije dela izvoljenih predstavnikov. Nadalje so zlasti izstopali socialni problem, strokovna pomoč izvoljenim, enotno nastopanje Slovencev, ožji organizacijski problemi. Iz vseh posegov je izzvenela zlasti želja po izboljšanju skupnega dela in večji medsebojni povezanosti.

V debati so sodelovali med drugimi (da omenimo le glavne izvoljene predstavnike) deželni poslanec Drago Štoka, tržaški občinski odbornik Aleš Lokar, goriški občinski odbornik Damjan Paulin, predsednik Briške gorske skupnosti Hadrijan Koršič, načelniki svetovalskih skupin SSK Soiban (Doberdob), Devetak (Sovodnje), Breclj (Nabrežina), Mahnič (Dolina), Gruden (Zgonik), predsednik slovenske konzulte v Gorici dr. Vladimir Šturm, tajniki sekcij ter člani deželnega tajništva Tul, Gombač, Marjan Terpin, števerjanski podžupan Ciril Terpin in drugi.

Ob koncu je deželni tajnik povzel glavne zaključke tega sestanka, ki se je res izkazal kot zelo potreben in aktualen.

OKNO V DANAŠNJI SVET

■ Na splošni avdienci v sredo 30. novembra je sv. oče Janez Pavel II. v baziliki sv. Petra pozval navzoče, naj molijo za »otroke, ženske, stare ljudi in bolne, ki živijo v nečloveških razmerah v obleganem mestu Deir-el-Kamar v pogorju Suf v Libanonu«. Povod za ta poziv je dal sv. očetu protest libanonskih patriarhov in škofov, podpisan od maronitskega patriarha kardinala Antona Petra Horaike. V njem se apelira na vest človeštva, da se napravi konec obleganju 25.000 kristjanov, ki so se pred mohamedanskimi Druzi zatekli v omenjeno mesto ter so popolnoma odrezani od sveta. Trpijo lakota, mraz, boleznj vseh vrst, izpostavljeni so obstreljevanju in napadom ostrorelcev, Druzi pa že tri mesece preprečujejo, da bi jim prišla iz zunanega sveta katerakoli pomoč. Tej človeški tragediji je treba narediti takojšen konec. Odstraniti je treba zaporo na cestah do mesta, zagotoviti dovoz hrane, obleke, zdravil in vsega drugega, kar je potrebno za dnevno preskrbo, vsem pa zagotoviti svobodo gibanja in varnost.

■ Na obisk v Rim je prišel češkoslovaški zunanji minister Bohuslav Choupek in se sestal s svojim kolegom Andreottijem. Slednji mu je predložil napore italijanske diplomacije za premostitev položaja, ki je nastal po odhodu sovjetske delegacije z razorožitvene konference v Zenevi. Choupek pa je bil oster v obsodbi Zahoda, češ da je z namestitvijo novih raket povzročil destabilizacijo v politično-vojaških odnosih, vendar je Italiji priznal njeno pomirjevalno vlogo. Čeprav to prej ni bilo javljeno, je češkoslovaški zunanji minister obiskal tudi papeža in se z njim pogovarjal 45 minut. Znano je, da je na Češkoslovaškem večina škofij (razen treh) nezasedeni, ker Apostolski sedež ne priznane na škofo, ki jih vsiljuje komunistični režim v Pragi.

■ V Rimu so karabinjerji v njegovem stanovanju aretirali generala Giuseppea Santovita, ki je 1978-1981 vodil vojaško tajno službo SISMI. Ko so leta 1981 odkrili seznam tajne lože P-2, je bil omenjen tudi gen. Santovito. Bil je nato prisiljen odstopiti. Pregrešil se je tudi s tem, da je leta 1980 dal v objavo reviji »Panorama« tajni dokument o mednarodnih vezah terorizma, ki je bil namenjen edinole t. danjemu predsedniku vlade Cossighi, no-

DVOJNI ZNAČAJ ADVENTNEGA ČASA

Adventni čas ni le čas priprave na slovesno praznovanje Kristusovega rojstva, ko se spominjamo prvega prihoda božjega Sina med ljudi; je tudi čas, ko to spominjanje usmerja naša srca k pričakovanju drugega Kristusovega prihoda ob koncu časov. Na ta dva načina stopa adventni čas pred nas kot čas pobožnega in vselega pričakovanja.

Takšno pričakovanje pa človeka odpre za obilnejše delovanje milosti, za polnejši nevidni Kristusov prihod v naše srce po milosti. Bogoslužje s svetim adventnim časom budi v kristjanih zavest grehov, ki so jih resnično storili; opominja jih, da se s premagovanjem poželenja in s prostovoljnimi mrtvenjem telesa vadijo v pobožnem premišljevanju in zbranosti, da se dajo prepričati od tistega živlega hrepenja po vrnitvi k Bogu, ki nas edini more s svojo milostjo rešiti madežev greha in njegovih pogubnih posledic.

Dandanes nas v adventnem času dejansko prevzema predvsem misel na prvi Kristusov prihod. Vendar je to pravzaprav predvsem podoba in primera, tako rekoč sveta igra Kristusovega sedanjega prihoda v naša srca po milosti. Ta prihod po milosti je glavna vsebina obhajanja adventa. Advent ima za svoje središče sedanjost; preteklost je le podoba in primera za sedanjost. Prihodnost pa je temno se svetilnikajoče obzorje pred nami, obzorje, ki naj nas gledanje nanj nagiblje k resni pripravi na nevidni sedanji Kristusov prihod po milosti. Prav na ta način pa se najbolje pripravimo tudi na veličastni prihod ob koncu sveta.

e.1

Koledar Goriške Mohorjeve družbe za leto 1984

V teh dneh je izšel Koledar 1984 Goriške Mohorjeve družbe s priloženima knjigama in 2. snopič II. knjige Primorskega slovenskega biografskega leksikona.

Goriška Mohorjeva družba je že šestdeset let zvesta svojemu poslanstvu. Leto za letom pošilja med slovenske bravce zbornik življenjskega utripa Slovencev na Primorskem ali kot običajno imenujemo Koledar. Letošnji Koledar prinaša veliko zanimivih razprav, spisov, spominskih obeltnic in pripevodni del.

Med važnimi zapisi beležimo obeltnice ob 20-letnici avtonomne dežele Furlanije Julijske krajine, ob 40-letnici padca fašizma in ob dvajsetletnici 2. vatikanskega cerkvenega koncila.

Posebej zanimivi sta razpravi o lipi in nageljnu kot simbolih v slovenski zgodovini. Odkrivanje svoje identitete in izvirnosti v zgodovini je pri Slovencih sploh premalo raziskano. Lipa namreč kaže na duhovno bogastvo in izročilo Slovencev, ki sega v prvobitnost evropske kulture. Nagelj pa je po drugi strani tako poznan cvet pri Slovencih, da ga upravičeno imenujemo slovenski cvet.

Pomemben je članek o Trinkovem sim-

poziju v Rimu, kjer so Slovenci pokazali vsemu svetu tega velikana duhovnosti iz beneške Slovenije. Zgodovina cerkvene skupnosti pri Domju ni sedaj samo aktualna zaradi razglasitve p. Leopolda Mandiča k svetnikom, temveč dokazuje nenehen boj za svoj obstanek na tem ogroženem ozemlju pred vdirajočo industrializacijo.

Svojevtrsten je prikaz rojstnih hiš naših velikih mož in žena v Trstu, kjer se je začel tek življenja, a moral zaradi zunanjih okoliščin doseči vrhunec druge, daleč od rojstnega mesta.

V Koledarju se spomnimo stoletnice rojstva tržaškega skladatelja Vasilija Mirka in s posebnim spisom oz. črtico Ivana Preglja. Pred nami živijo podobne osebe, ki so se poslovile od nas v zadnjem letu in katerih spomin je še vedno svež.

Nadalje zasledimo članke o današnjih problemih kot o mamilih, manjšinskih skupnostih, deželnih volitvah, odkrivanju planeta Venere in lipicancih. Iz preteklosti pa spoznamo grbe grofov Goriških ter cerkvene zadeve v Breginju, Sedlu in Logjih.

Vsakoletna nenadomestljiva poročila o kulturni dejavnosti na Tržaškem in Goriškem popestrita poročila o skavtski dejavnosti med našo mladino. Prav tako so zanimivi zapisi o poimenovanju slovenskih osnovnih šol v Gorici, Rupji, Števerjanu in Devinu.

Koledar objavlja tudi zadnje pesmi zdaj pok. Mirka Mazore. Med pripovednimi spisi zasledimo imena naših zamejskih avtorjev. Številni bravci bodo lahko s notranjo vedrino in osebnim doživljem spremljali pripovedi, ki pritegnejo vsakega dobrega človeka.

Koledar 1984 je zvest osnovnim pravilom Goriške Mohorjeve družbe, ker nudi pregled verskega in kulturnega delovanja primorskih Slovencev ter ponuja prijetno in zdravo branje. Prav je zato, da bi našel vstop v vsako našo družino.

Koledar bogatijo številne slike iz prosvetnega in kulturnega življenja zamejskih Slovencev. Zato spadajo med našo zgodovinsko dokumentacijo.

J. M.

Razmah katoliškega šolstva

Prefekt Kongregacije za verski pouk kardinal William Wakefield Baum je izjavil, da prejema trenutno na 146.376 katoliških šolah pouk več kot 55 milijonov učencev in študentov. Na teh šolah je zaposlenih nad milijon laikov, duhovnikov, redovnikov in redovnic. Kardinal je še dejal, da so katoličani dolžni z vsemi silami braniti svobodo katoliških šol. Medtem je Kongregacija, ki ji on načeluje, objavila poseben dokument pod naslovom »Vzgojni nabetki za človeško ljubezen«, ki obravnava problem spolne vzgoje v šolskem pouku.

★

■ Na Japonskem bodo 18. decembra izredne državnozbornske volitve. Izredne zato, ker je prišlo do razpusta parlamenta predčasno. Temu je botrovala obsodba bivšega vladnega predsednika Tanaka, ki je bil po sedem let dolgem procesu obsojen na štiri leta zapore, ker je od ameriške letalske tovarne Lockheed vzel dva milijona dolarjev podkupnine. Tanaka, ki je vodja ene od skupin vodilne liberalno-demokratske stranke, pa kot poslanec na zahtevo opozicije ni hotel odstopiti, ampak se je na obsodbo pritožil. Opozicijske stranke so zaradi tega sklenile bojkotirati zasedanje parlamenta, nakar je vladni predsednik Nakasone parlament razpustil in razpisal predčasne volitve.

Miklavževanja na Goriškem

Sv. Miklavž je res tradicionalen prijatelj otrok, pa tudi odraslih. Leto za letom jih obiskuje na šolah, po domovih, v prostornih dvoranah. Posebno radi ga imajo seveda otroci, a tudi odrasli mu želijo dobro, saj se ponekod spomni tudi nanje, povsod pa se ga veselijo skupaj z mladimi ob spominu, kako je bilo lepo, ko jih je kot otroke obdaroval z različnimi dobrotami.

V Števerjanu. Letos je sv. Miklavž kljub burji prejšnjih dni prišel že dokaj zgodaj v našo deželo. Svojo zemsko potovanje je začel v Števerjanu, kjer so ga sprejeli že v soboto 3. decembra zvečer. Najprej ga je mladina napovedala na odru župnijskega doma z odlomki iz Grzinčičeve opere »Miklavž prihaja«. Zvrstili so se angelčki, hudički in oba prijatelja otrok sv. Krišpin in sv. Gerard. Angeli so peli in rajali, hudički razgrajali, sveta Krišpin in Gerard pa sta modrovala, kako bi v teh težkih časih obula in oblekla potrebne otroke.

Prav živo so igralci odigrali oz. odpeli svoje vloge ter tako pripravili razpoložene za prihod nebeskega svetnika. Ta je potem prišel z vso resnostjo, med obdarovanjem pa ni skoparil z lepimi nauki in prikritimi opombami na račun mladih in starejših. Čeprav je tisti večer zeblo, je bila dvorana polna, kar priča, kako radi imajo Števerjanci sv. Miklavža. Za lepi večer se pa morajo zahvaliti ne samo sv. Miklavžu in igralcem, ampak tudi režiserki Adi Gabrovec.

V Katoliškem domu. Naslednji dan, v nedeljo 4. decembra pod večer je sv. Miklavž obiskal Katoliški dom v Gorici. Čeprav je bil tisto popoldne v Gorici že sejem sv. Andreja, so mladi in starejši kar dobro zasedli dvorano. Tudi v Gorici so se na Miklavžev prihod najprej pripravili s kulturnim programom. Igralci iz Števerjana so ponovili svoj program prejšnjega večera, za njimi pa so prihod sv. Miklavža zelo posrečeno uvedli učenci 5. razreda osnovne šole v ul. V. Veneto. Z originalnim prizorom z govorjeno besedo in petjem pripravili pot nebeskega svetnika. Zaigrali so sproščeno in zelo ljubko pod vodstvom svoje učiteljice Marize Perat, ki je prizor napisala in režirala.

Za ulico po nadškofu Sedeju

Na zadnji seji goriškega občinskega sveta 29. novembra je bilo tudi govora o toponomastiki. Razni svetovalci so predlagali imena novim ulicam. Svet pa je tudi odobril dve novi poimenovanji. Tako so se npr. krščanski demokrati zavzeli za to, da bi eno ulico poimenovali po pokojnem nadškofu Cocolinu.

Svetovalac SSK Bratuž je v svojem posegu tudi podprl ta predlog, zavzel pa se je tudi za imena po slovenskih osebnostih. Predlagal je, naj bi občinska uprava poimenovala eno mestno ulico tudi po nadškofu Sedeju, ki je s svojo široko in modro nadpastirsko dejavnostjo to gotovo zaslužil. Sicer bo o vseh teh predlogih kasneje sklepala posebna komisija za toponomastiko.

Občinski svet je tudi soglasno sprejel dokument o posegih za rešitev vprašanih goriškega gospodarstva. Ta predvideva sklicanje posebne medministrske konference, kjer bi prišlo do najširše obravnave teh problemov. Zupan Scarano je v svojih izjavah, ki obvezujejo odbor in večino ter ves občinski svet tudi podrobneje orisal nekaj glavnih točk, o katerih bo treba tu sklepati. Poleg izrazito ekonomskih posegov velja tu posebej omeniti zahtevo po političnem pritisku prek vlade na jugoslovanske oblasti, da ponovno odprejo sedaj zaprto mejo. Poleg tega pa zavzema posebno vlogo zahteva po izrednih finančnih sredstvih oz. ukrepih za gradnjo slovenskih šol v Gorici, o čemer smo sicer tu že pisali.

Shod za mir na

italijansko-jugoslovanski meji

Nekaj tisoč ljudi se je v soboto 3. decembra v popoldanskih urah zbralo na mejnem prehodu Gorica-Nova Gorica, da bi skupno manifestirali za mir, razorožitev in gospodarski razvoj obmejnega področja. Govornika sta bila zastopnik enotne italijanske sindikalne zveze Giovanni Padovan in Danilo Bašin za novogoriški občinski sindikalni svet. Oba govornika sta

Za temi prizori je dostojanstveno prišel na oder sv. Miklavž. Z resno in jasno besedo je klical otroke na oder, da jih obdari. Za vsakega je imel vprašanje, pohvalo, če potrebno tudi grajo. Za številne pa tudi šibo, saj so otroci 5. razreda menili, da mora sv. Miklavž imeti tudi šibo za poredne otroke, kot so škrtati posrečeno nosili nahrbtnne koše za poredne otroke. Toda niso nikogar v njih odnesli, ker nihče ni bil tako zelo poreden.

V ponedeljek in torek je sv. Miklavž obiskoval osnovne šole in otroške vrtnice za mestu kot po vaseh. Pa tudi v župnijskih domovih se je oglasil.

Miklavževanje v cirkusu. V Doberdolu so si letos zamislili miklavževanje v cirkusu. Celo zgodbo je zasnovala in jo postavila na oder Franka Ferletič. Pri tem so ji pomagale kostumografke z originalnimi kostumi klovnov in raznih živali (konjički, slončki, medvedki) pa plesalk. Nastopala je tako zelo pisana družba kot v kakem pravem cirkusu, saj je sodelovalo 43 oseb od najmlajših slončkov do glavnega klovna Rombina in plesalke Lile. Tudi oder je bil cirkuško opremljen z gugalnicami, vrvmi in drugim, da so mogli klovni pokazati svoje umetnije.

Celotna predstava je bila prava paša za oči. Imela je pa eno hibo, to namreč, da je bil oder za tako veliko število nastopajočih premajhen. Na kakem večjem odru bi celotni cirkus prišel do še večjega efekta. Klovni, plesalk, živali, to je bil pisan svet, ki je govoril, pel, rajal. Temu primerno je bilo izbrana tudi glasba, ki je podčrtavala posebne momente na odru. Tudi luči so doprinele svoje. Opaziti je bilo, da se režiserka dobro spozna na razne odrske pripomočke. Cela cirkuška družina je nastopala v pričakovanju sv. Miklavža, ki je na koncu res prišel ter pohvalil vse, tudi tiste, ki so bili manj pridni, saj so se vsi poboljšali.

Enodejanka je trajala nekaj manj kot uro časa in je svoje prispevala za sprejem sv. Miklavža, ki je potem še posebej prišel, da obdari nastopajoče in še druge otroke ter odrasle. Vse je močno razveselil, zato mu kličemo: Nasvidenje čez leto dni!

K. M.

Adventa ni brez dobrih del

V adventni čas moramo vključiti skrb za ostarele, onemogle, bolne, invalide, osamljene, družine z majhnimi in številnimi otroki. V vseh teh primerih je na mestu obisk in skromno obdarovanje, ki razveseli srca. Takšna dela prinašajo veselje, zblizujejo ljudi, jim dajejo doživeti božjo bližino in božjo ljubezen.

je prispevek dodelila športnemu društvu Sovodnje. Leto kasneje so ga pa prejela prosvetna društva. Takoj od začetka so svetovalci SSK kritično ocenjevali način razdeljevanja, vendar tako ostrega stališča kot letos niso še nikdar zavzeli. Kvečjemu so se vzdržali ob glasovanju. Letos pa so bili omenjeni svetovalci mnenja, da po izkušnjah iz preteklih let nima smisla za kakšno intervencijo. Zato so se odločili za gori navedeno glasovalno izjavo.

Da bodo bralci sami lahko presodili upravičenost glasovalne izjave, navajamo višino prispevkov za leta 1980-1983, ki so jih dobila prosvetna društva. PD Sovodnje je prejelo leta 1980 en milijon lir, leta 1981 1.100.000, leta 1982 1.300.000 in leta 1983 1.350.000, PD Vipava 1.000.000, 950.000, 1.000 in 1.150.000; PD Danica z Vrha 600.000, 950.000, 1.150.000 in 1.500.000; PD Skala v Gabrjah 350.000, 850.000, 950.000, 1.000.000; zbor Rupa-Peč 350.000, 500.000, 550.000 in 600.000. Iz tega pregleda je razvidno, da so štiri društva v višini prispevkov znatno napredovala, le eno je v zadnjih štirih letih naraslo samo za borih 250.000 lir. Mislimo pa, da to društvo v gojenju slovenske kulture ne zaostaja za nobenim drugim društvom v občini. Prav tako menimo, da ni dovolj za prosvetna društva, da se njihovo delovanje odraža samo v bučnih nastopih, temveč je za ohranitev slovenske kulture in jezika potrebno še marsikaj drugega.

Doberdobl

Umrl je Franc Juren. V nedeljo 27. novembra takoj po končani pozni maši se je oglasil v Doberdolu mrtvaški zvon, ki je oznanil, da je malo prej v splošni bolnišnici v Gorici doživel naš faran Franc Juren s Poljan. Proti koncu poletja je bil opešal, da ni mogel več niti v cerkev, v oktobru je obležal in po nekaj tednih bolnišnice je sklenil svoje zemeljsko življenje.

Pokojni se je rodil na Vrhu 11. decembra 1896 in sta mu manjkala torej samo še dva tedna do 87 let. Nevesto si je bil poiskal kar na Vrhu, Rozaljo Devetak, in se z njo poročil leta 1922 v Sovodnjah, potem, ko se je vrnil iz vojske. Po nekaj letih si je kupil majhno domačijo na Poljanah in se tam ustanovil.

V zakonu se mu je rodilo sedem otrok, od katerih je eden umrl še prav majhen. Edini sin Franc je padel v partizanih in to je ostala zanj velika bolečina, ki je ni prebolel prav do smrti. Vseh pet hčera se je poročilo in stari oče je bil vedno vesel svojih številnih vnukov in zdaj tudi že pravnukov. Na Vrhu je leta 1972 obhajal zlato, 1982 pa v Doberdolu biserno poroko v krogu številnega sorodstva.

Pokojni je bil mož iz enega samega kosa kot so včasih rekli. Poštenost in moštost je visoko cenil in držal dano besedo in obljubo. Starši so mu vcepili ljubezen do domače besede in zemlje, zato jima je ostal zvest do zadnjega. Prav tako je bil zvest svoji družini, pa čeprav za ceno velikih žrtev. Zlasti pa je imel za častno dolžnost, da je ostal zvest Bogu in Cerkvi kakor so ga naučili starši. Svoje vere nikoli ni skrival, rad je ob nedeljah pristopal k sv. obhajilu, pri pogrebih nosil križ, zlasti pa je do časa sam poskrbel za prejem sv. zakramentov, ko je začutil, da se mu bliža zadnja ura.

K večnemu počitku smo ga pospremili v Doberdolu v torek 29. novembra prav ko se je sonce tega krasnega poznojesenskega popoldneva nagibalo k zatonu. Kako je bil priljubljen, je pokazalo veliko število pogrebcev ne samo iz domače župnije, marveč tudi z rodnega Vrha in drugih bližnjih vasi.

Vsem svojcem naše iskreno krščansko sožalje, njemu pa želimo, naj se spočije v dobrem Bogu, ki mu je vdano služil.

Širite „Katoliški glas“

Opčine

Na Opčinah se nadaljuje in zastruje boj, ki naj bi preprečil uresničenje načrta za ljudske in cenene gradnje. Te gradnje hoče izpeljati tržaška občina, ki je nekaterim zadržam že dodelila zemljišča, kjer naj bi se gradila nova ljudska stanovanja. Slovenci na Opčinah so zaradi tega zelo prizadeti. Upamo, da se bo našla rešitev, ki bo njim ustrezala.

tržaške novice

Nova knjiga Vinka Beličiča

Tržaška Mladika je za 70-letnico pesnika in pisatelja Vinka Beličiča izdala njegovo knjigo »Pogled nazaj«. V knjigi so avtorjevi zapiski iz njegovega dnevnika v času tik pred zadnjo vojno in v prvem letu vojne, ko Jugoslavija vanjo ni bila še zapletena. Poleg tega najdemo še številne do sedaj manj znane Beličičeve pesmi in njegove poglede na razne dogodke, kakor so se izoblikovali ob vprašanjih, ki jih je pesniku zastavil Marij Maver na tržaškem radiu. Knjiga je zato vsebinsko razgibana in zanimiva, saj Beličič odgovarja odkritosrčno in nič ne skriva svojih sodb tudi o razmerah na Tržaškem od leta 1945 dalje, ko je v jeseni prišel za profesorja na tedaj ustanavljajoče se slovenske srednje šole v Trstu. Na koncu je objavljenih nad 25 strani bibliografije, ki jo je sestavil avtor sam. Knjigo je opremil Edi Zerjal, natisnila pa jo je tiskarna Graphart v nakladi 600 izvodov.

»Vsebinsko knjiga oživlja košček večrajnjega sveta, ki ni samo Beličičev, ampak tudi naš. Mlademu človeku bo pomagala, tisti čas in svet bolje spoznati in razumeti,« piše Marij Maver v uvodu.

Delo je predstavil v Društvu slovenskih izobražencev v Trstu Saša Martelanc, Vinko Beličič in Marij Maver pa sta odgovarjala na vprašanja prisotnih ter knjigo podpisovala. - K. H.; M. B.

Predstavitve te knjige bo v Gorici v mali dvorani Katoliškega doma v četrtek 15. decembra ob 20.30. Opozorjamo na to vse, ki se zanimajo za slovensko besedo in njeno usodo pri nas v zamejstvu.

Dr. Štoka pri odborniku Brancatiju

V torek 29. novembra se je deželni svetovalac Slovenske skupnosti dr. Drago Štoka srečal z deželnim odbornikom za šport Brancatijem in mu podrobno razložil pobudo za gradnjo nove telovadnice v Gorici, za uresničitev katere se trdno zavzema SZ Olympia. Zgraditev takšnega športnega objekta bi bila nadvse koristna pridobitev ne samo za potrebe slovenske športne mladine, temveč tudi za celotno goriško mesto.

Ob koncu srečanja sta se sogovornika strinjala, da je omenjena pobuda za zgraditev nove telovadnice v ulici XX. Septembra v Gorici zelo pomembna in je zato potrebno, da jo tudi deželna uprava primerno podpre.

Vložitev dopolnilnega osnutka za deželne volitve

V torek 29. novembra so deželni svetovalci Furlanskega gibanja in Slovenske skupnosti Marco De Agostini, Cornelia Puppini in Drago Štoka vložili zakonski osnutek v deželnem svetu, ki dopolnjuje določila državnega zakona z dne 3. maja 1976, št. 161, tako da bi lahko stranke, ki so zastopane v deželnem svetu, predlagale liste kandidatov na pokrajinskih in občinskih volitvah brez obveznosti podpisovanja s strani predlagateljev.

To je že sedaj omogočeno strankam, ki imajo svoje predstavnike v parlamentu. Poleg tega sta enako olajšavo že uzakonili deželi s posebnim statutom Sicilija in Tridentiska-Južna Tirolska z deželnim zakonom.

Večer posvečen Plečniku

V Trstu so v petek 2. decembra priredili večer, katerega pobudnik je bil univ. prof. Marco Pozzetto ob sodelovanju Inštituta za arhitekturo iz Benet in Društva arhitektov Slovenije. Prireditelji so večer naslovlili »Jože Plečnik, povratek nekega mita«. S tem so se hoteli oddolžiti velikemu slovenskemu arhitektu, čigar zapuščina še danes ni celovito ovrednotena in upoštevana. Lastna domovina ga je po zadnji vojni iz ozkih ideoloških razlogov odrinila na pot počasne pozabe, kljub temu, da gre za človeka, ki ga v njegovi ustvarjalnosti usmerjala globoka slovenska zavest. Prav tako je bil dosleden v svoji vernosti in nikdar dostopen za levičarsko ideologijo.

Njegov lik pa zadnje čase spet dobiva na veljavi. Nosilci novega zanimanja za tega velikega mojstra so Boris Podrecca na Dunaju, Marco Pozzetto v Trstu, Luciano Semerani v Benetkah in mlajši rod slovenskih arhitektov okoli revije AB. Plečnikova arhitektura pomeni zanje čisto umetnost, ki je zunaj vsakega časa in prostora.

Predstavitve nove Pahorjeve knjige

V Tržaški knjigarni je bila v četrtek 1. decembra predstavljena najnovejša knjiga pisatelja Borisa Pahorja »Tržaški mozaik«. Izšla je nedavno v Ljubljani v Cankarjevi založbi. Naravno je zato bilo, da je o knjigi spregovoril urednik te založbe Tone Pavček. Dejal je, da je omenjena založba knjigo izdala v skladu z načelom, da morajo slovenske založbe tiskati slovenske avtorje, ki imajo pomen za razvoj slovenske kulture, pa četudi ubirajo svoja pota, nato pa je orisal nekatere značilnosti nove knjige. Predstavitvi je prisostvoval tudi avtor, ki se je založbi zahvalil za njeno odločitev, da knjigo izda.

Obisk mladinske delegacije iz Slovenije

Predstavnštvo republiške konference Zveze socialistične mladine Slovenije pod vodstvom predsednika Andreja Brvarja je v soboto 3. decembra bilo na celodnevem obisku pri deželnem vodstvu mladine Slovenske skupnosti. S tem je vodstvo ZSMS vrnilo obisk, ki je bil opravljen v Ljubljani še leta 1979.

Dopoldanski del srečanja je bil na sedežu SSK v Trstu. Najprej sta Milan Jarc za Gorico in Marija Breclj za Trst orisala delovanje mladih somišljenikov SSK v zadnjem obdobju. Predsednik ZSMS Andrej Brvar pa je spregovoril o delu in načrtih svoje organizacije v času po zadnjem kongresu v Novem mestu.

Sledila je podrobna informacija o sedanjem stanju Slovencev v Italiji, predvsem v zvezi s prizadevanjem za doseg pravičnega zakona o globalni zaščiti. O tem je govoril Ivo Jevnikar.

Po obedu v Prečniku in udeležbi na mednarodni mirovni manifestaciji ob mejnem prehodu Gorica-Nova Gorica sta si delegaciji ogledali lokacijo novega slovenskega športnega centra ob Katoliškem domu v Gorici. Namesto zadržanega dr. J. Vrtovca je o načrtu spregovoril Goran Rustja, nakar je sledil ogled Katoliškega doma in razgovor z nekaterimi predstavniki mladih, ki se v njem zbirajo.

Novi izvršni odbor

sindikata slovenske šole

Sindikat slovenske šole v Trstu je v sredo 30. novembra zaključil sklepni del obdobjnega zbora. Izvoljen je bil nov izvršni odbor, v katerem so: Marija Besednjak, Iva Bone, Ida Gregori, Zivka Marc, Marko Paulin, Stanko Skrinjar, Mara Verša, Evelina Vidau Jeza, Mariza Santi.

Volitve v šolske svete v Trstu in Gorici

V državnih otroških vrtcih, na osnovnih, nižjih in višjih srednjih šolah s slovenskim učnim jezikom je na Tržaškem volilo 73 % volilnih upravičencev (4.992 na 6.164), to je dvakrat več kot na italijanskih šolah. Največji odziv je bil na volitvah v medrazredne svete na osnovnih šolah. Volilo je 88 %, lani 80 %. Na šoli v Škednju in v vseh štirih slovenskih šolah zgornjske občine je bila udeležba kar stoo odstotna.

Volitev v svete otroških vrtcev se je udeležilo 82 % upravičencev. Na nižjih srednjih šolah je bila udeležba staršev na volitvah v razredne svete nižja od lanske (letos 71 %, lani 74 %). Na višjih srednjih šolah je udeležba staršev znašala le 48 %, udeležba dijakov pa je preseгла 80 %.

Skupno so starši izvolili v šolske svete 413 svojih predstavnikov (39 v svete otroških vrtcev, 128 v medrazredne svete, 144 v razredne svete nižjih in 102 v razredne svete višjih srednjih šol), dijaki pa so izvolili 104 predstavnike v razredne svete višjih srednjih šol.

V Gorici je pa bila udeležba na nedeljskih šolskih volitvah zelo nizka. Morda je bilo temu krivo nezadostno obveščanje. Nasprotno pa so dijaki in profesorji glasovali skoro polnoštevilno. Tako se je na liceju »P. Trubar« volitev udeležilo od 55 kar 52 dijakov, tj. 94,5 %, med starši pa je od 107 upravičencev volila komaj dobra polovica (55).

Na učiteljsku »S. Gregorčič« je bila udeležba nižja: 43 staršev od 114 (37,7 %) in 54 dijakov od 59. Na oddelku zavoda »Z. Zois« pa je volilo 62 dijakov (od 68) in 40 staršev (od 132). Na nižji srednji šoli »I. Trinko« se je od 675 staršev udeležilo volitev v razredne svete 315, volitev za zavodni svet pa 279 staršev (od 627).

Proslava stoletnice ustanovitve števerjanskega društva

Nekak uvod v to proslavo sta bila že dva koncerta, ki ju je organiziralo SKPD »F. B. Sedej« zadnje mesece, tj. nastop Slovenskega okteta in Ribniškega okteta iz Slovenije. Vrhunec teh proslav pa je bila vsekakor prireditev v nedeljo 27. novembra, ki je privabila v Sedejev dom v Steverjanu veliko občinstva.

Za začetek so člani dramske družine zaigrali Linhartovo »Županovo Micko«. To je stara igra, ki je nekako prikazala čas, ko se je v Steverjanu rojevala misel na novo društvo pred sto leti. Igro in ves nadaljnji program so si zamislili in izvedli člani društva »F. B. Sedej«, kar tudi kaže na veliko aktivnost in zavzetost tega društva.

Po igri, ki je bila dobro podana, je Marjan Terpin prikazal stoletno pot kulturnih prizadevanj »Slovenskega katoliškega bralnega društva St. Ferjan« do danes ter napovedal skorajšnji izid knjige (izdala jo bosta društvo »F. B. Sedej« in števerjanska občinska uprava), ki bo nadrobno prikazala življenje v Steverjanu skozi stoletja do danes.

Sledili so pozdravi pokrajinskega odbornika za kulturo in šolstvo dr. M. Spacapan, predsednika SSO dr. Damjana Paulina, bivšega župnijskega upravitelja dr. Kazimira Humarja in tajnice Zveze slovenske katoliške prosvete dr. Marilke Koršič der deželnega svetovalca SSK dr. Draga Štoke. Zupan S. Klanjšček pa je ob primernem nagovoru podelil dirigentu Hermanu Sreberniku spominsko diplomu za dolgoletno delovanje med števerjanci. Anka Černic, ki je goste in števerjance pozdravila v imenu organizatorjev, je posredovala pozdrave nekaterih, ki se proslave niso mogli udeležiti in to goriškega nadškofa p. Bommarca, predsednika Slovenske prosvete iz Trsta Marija Maverja in

upravnika Katoliškega doma Cirila Koršiča. Sledil je nastop mešanega zbora pod vodstvom Hermana Sreberniča in mladinskega zbora, ki ga je vodila Anka Černic. Ves program je zaključil ansambel Loizeta Hledeta s svojimi pevci. Povezovala je Jožica Zniderčič.

Menimo, da je s to prireditvijo SKPD »F. B. Sedej« pokazalo svojo življenjsko moč ter na zelo dostojen način proslavilo in počastilo vse tiste, ki so se v tem stoletju žrtvovali, da še raste na števerjanski njivi pristna slovenska kultura.

Po prireditvi je bilo družabno srečanje ob prigrizku in vinu. Naša pesem se je še dolgo razlegala z vrha Steverjana prav kakor so si želeli naši predniki pred sto leti, ko so ustanavljali svoje slovensko društvo.

Prijeten koncert v Doberdobi

SKD Hrast je v petek 25. novembra ljubiteljem lepega petja pripravilo prijeten koncert, na katerem sta nastopila domači dekliški zbor in zbor planincev Brigata Alpina »Julia« iz Vidma. Prireditev je privabila v župnijsko dvorano veliko število ljudi. Po nabitosti polni dvorani sodeč je pobuda prireditelja uspela.

Zbor planincev se je osnoval v avgustu 1979. Ustanovil ga je vojaški kaplan don Mario ob prvem natečaju, ki ga vsako leto prireja vsedrjavna zveza planincev. Vodstvo zbora je kaplan prepustil vojakom samim.

Letos je vodstvo zbora prevzel glasbeni ustvarjalec in naš rojak Hilarij Lavrenčič, ki služi svoj vojaški rok v Vidmu v tej brigadi. Zbor šteje od 30 do 40 članov-vojakov. Mlade pevce žene ljubezen do petja in umetniškega poustvarjanja poleg ostalega vojaškega vežbanja. Zbor je za beležil veliko uspehov na raznih priredit-

Izšle so

LETOŠNJE KNJIGE GORIŠKE MOHORJEVE DRUŽBE

Knjižni dar obsega štiri knjige in sicer:

1. Koledar 1984
2. Franc Werfel: Bernardkina pesem, roman
3. Tončka Curk, Deček z Gornjevipskega, povest
4. II. snopič 2. knjige Primorskega slovenskega biografskega leksikona

vah: dve drugi mesti in dve prvi mesti na vsakoletnem pevskem natečaju, ki ga prireajo planinci in veliko priznanj v najvažnejših mestih Italije. Njih običajni spored obsega planinske pesmi, gorske motive in ljudske melodije.

Dekliški zbor iz Doberdoba sestavlja skupina deklet, ki obiskujejo višjo šolo. Zbor vodi Lucija Lavrenčič. Vsa dekleta povezuje velika ljubezen do glasbe in želja, da bi se glasbeno čim bolj izobrazile in izpopolnile. Prvič so nastopile na skavtski božičnici v Gorici leta 1980. Predstave so se že na raznih koncertih.

Koncertu je sledila družabnost. Ob vselem petju je med vsemi zavladalo prijateljsko vzdušje in na koncu so se gostje planinci težko poslovili od naše vesele družbe.

Papež obišče rimske evangeličane

Na tretjo nedeljo v adventu 11. decembra bo sv. oče obiskal evangeličansko skupnost v Rimu in bo govoril pri njenem bogoslužju. To je sporočil rimski evangeličanski župnik Christoph Meyer. Tako se bo zgodilo prvič v zgodovini, da papež govori v evangeličanski cerkvi.

Šport

PRVENSTVO DEČKOV

OLYMPIA - LUCINICO 3 : 1

Postava: Cotič I., Spacapan, Podveršič, Marassi, Devetak, Bello, Markozič, Humar. Poleg odličnih uspehov, ki so jih zabeležili odbojkarji Olympie Košič v prvenstvu mladincev (saj so ti trenutno sami na vrhu lestvice), so tudi dečki dosegli v prvi prvenstveni tekmi prve točke. Tokrat so popolnoma nadigrali ekipo iz Ločnika. Nasprotnik se je le občasno upiral in tako so naši brez večjih težav iztrgali nasprotniku prva dva seta. V tretjem pa so malce popustili, kar je Ločnik takoj izkoristil in set osvojil. V zadnjem četrtm setu pa so plavali dobro igrali in si izbojevali prvo zmago v prvenstvu. - I. C.

SKPD »Mirko Filej« priredi v četrtek 15. decembra ob 20.30 v mali dvorani Katoliškega doma kulturni večer in sicer predstavitev knjige Vinka Beličiča

»POGLED NAZAJ«

Pesnika bo predstavil Saša Martelanc. Sodelujeta Marij Maver in Vinko Beličič sam. - Vabljeni!

OBVESTILA

Maša za edinost bo v Zavodu sv. Družine v ponedeljek 12. decembra ob 16. uri. Po maši razgovor.

Zanimiva razstava na Kolonkovecu. Prosvetno društvo »Kolonkovec«, Salita di Zugnano 46 je pripravilo razstavo starega pohištva, perila, stare posode in drugih predmetov. Razstava je odprta do nedelje 10. decembra in sicer med tednom ob 16. do 18. ure, v nedeljo pa od 9,30 do 12. ure in od 16. do 18. ure. Vsi ljubitelji prave domače umetnosti pristrčno vabljeni.

DAROVI

V spomin pok. inž. Vladimira Baka: N. N. za Marijin dom pri Sv. Ivanu 50.000; N. N. za cerkveni zbor pri Sv. Ivanu 50.000; prof. Marijan Bajc za Marijin dom istotam 30.000; družina Bizjak 10.000; družina Negode 5.000; družina Kosmina 5.000.

Ob zlati poroki darujeta Pavel in Ivanka Baretto z veliko hvaležnostjo za popravilo stare cerkvice pri Sv. Ivanu v Trstu 100.000 lir.

Za kapelo pri Domju: v spomin pok. Ivanke Furlan: Pina Posega, Katinara 30.000; Kristina Lavrenčič, Katinara 5.000; družina Ličer-Prašelj, Trst 50.000; Zmaga Mastellaro 10.000; Avrelija Micheli 10.000.

Za cerkev v Ricmanjih: Olga Demark, Ricmanje v spomin na pok. sestri Ano in Cirilo 10.000 lir.

N. N., Ukve: za slovenske misijonarje 100.000 in za lačne po svetu 100.000 lir.

Za misijon p. Kosa: Francka Vremec, Opčine 10.000; Angela Vremec, Opčine 10.000 lir.

Spored od 11. do 17. decembra 1983

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.30 Mladinski oder: »Pete-lin se sestavi«. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 narodnostni trenutek. 14.10 Nediški zvon. 14.40 Sport in glasba ter prenosi z naših kulturnih prireditev. 15.30-17.00 Sport.

Ponedeljek: 8.10 Benečija '83. 10.10 G. Verdi: Otello. 11.30 Beležka. 12.00 Kralj (Atilij) v New Yorku; glasbeni potpuri. 13.20 Gospodarska problematika. 14.00 Cervantes: »Don Kihot«. 15.00 Šport. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.15 Pod Matajurjan. 18.45 Glasba Latinske Amerike.

Torek: 8.10 Iz očetove beležnice. 10.10 G. Verdi: Otello. 11.30 Beležka. 12.00 Ena bolha me grize; glasbeni potpuri. 14.00 Oddaja za pisani mladinski svet. 15.00 Mladi mladim. 16.00 Od Milj do Devina. 16.30 Tja in nazaj. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Glasbena kronika s Hrvaškega. 18.00 P. P. Pasolini: »Pilades«.

Sreda: 8.10 Od Milj do Devina. 10.10 Koncertni spored. 11.30 Beležka. 12.00 Clovek, kam hitiš? 13.20 Cecilijanka 83. 14.10 Cervantes: »Don Kihot«. 16.00 Ko trkam na nebesna vrata... 16.30 Tja in nazaj. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Simfonični orkester RTV Ljubljana. 18.00 Naključja med literaturo in fantastiko.

V nedeljo 11. decembra ob 17. uri

v domu »Anton Gregorčič« v STANDREŽU nastopi igralska družina »Nova Čitalnica« iz Nove Gorice z igro Slawomira Mrožeka

»POLICAJI«

Režija Emil Aberšek

Prireja in vabi prosv. društvo »Standrež«.

Četrtek: 8.10 Trim za vsakogar. 10.10 Koncertni spored. 11.30 Beležka. 12.00 Slovenske popevke. 14.10 Otroški kotiček: »Tjo je pa laž!«. 16.00 Na goriškem valu. 16.30 Tja in nazaj. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Romunski zbor »Cappella Transilvanica«.

Petek: 8.10 Na goriškem valu. 10.10 Koncertni spored. 11.30 Beležka. 12.00 Sestanek ob dvanajstih; glasbeni potpuri. 13.20 Dogodki in problemi. 14.10 Cervantes: »Don Kihot«. 16.00 Trim za vsakogar. 16.30 Tja in nazaj. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Ob 10-letnici glasbene šole SKPD »M. Filej« v Gorici. 18.00 Kulturni dogodki. 18.25 Imena naših vasi. 18.30 Nabožna glasba.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 8.35 Imena naših vasi. 10.10 Koncertni spored. 11.10 Dekliški zbor »Slovenski šopek« iz Mačkolj. 11.30 Beležka. 12.00 Glas ob Režije; glasbeni potpuri. 14.10 Otroški kotiček: »Zakajček in Vseved«. 14.30 Naš dobri stari radio. 17.00 Kulturna kronika.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 300 lir, osmrtnice 250 lir, k temu dodati 18 % davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

Izlet »Katoliškega glasa« v južno Španijo in Madrid

Objavljamo podroben spored tega zanimivega potovanja, ki bo trajalo 11 dni, tj. od sobote 28. julija do torika 7. avgusta 1984.

PRVI DAN (sobota 28. julija): odhod ob 5. uri iz Gorice; prihod v Genovo ob 12. uri; vkrcanje na luksuzno ladjo »Drotens«; kosilo in večerja na ladji; možnost za kopanje, gledanje filmov, večerno zabavo.

DRUGI DAN (nedelja 29. julija): prihod v Barcelono ob 9. uri; vožnja ob sredozemski obali do Tarragone, bogata na umetniških spomenikih; med njimi prednjači mogočna stolnica iz 11. stol.; postanek, ogled mesta, sv. maša, kosilo; popoldne po avtocesti do mesta Valencije; ogled zanimivosti (stolnica, palača »La Lonja«, tržnica itd.); večerja in prenočevanje.

TRETJI DAN (ponedeljek 30. julija): iz Valencije vožnja proti Alicente skozi prostrane pomarančne nasade; nato Elche, območje največjih dateljniovih nasadov v Evropi, nekaj edinstvenega; kosilo v mestu Murcia; popoldne skozi kraje Lorca in Guadix v Granado; prenočevanje.

ČETRTI DAN (torek 31. julija): ves dan v Granadi; ob vodstvu vodiča ogled poletne rezidence maverskih kalfiv; mesto čudovitih spomenikov iz časov nadoblasti Mavrov; zvečer možnost ogleda folklorne predstave.

PETI DAN (sreda 1. avgusta): odhod proti Sevilji; vožnja skozi nelzmerne oljne nasade; ob spremstvu vodiča ogled mesta s svojimi arabskimi in krščanskimi spomeniki; zvečer možnost prisostvovati v slavem »Patlo Sevillano« andaluzijskim folklornim plesom.

SESTI DAN (četrtek 2. avgusta): odhod v Córdoba s slavno mošejo, ki je sedaj katoliška katedrala; obisk kantine »El Cor-

dobés«; kosilo v Córdoba; popoldne prek Sierre Morena in pokrajine La Mancha (don Kihot!) v Madrid.

SEDMI DAN (petek 3. avgusta): ves dan v Madridu; dopoldne obisk svetovno znane svetišča v s e m padlim v državljanski vojni »Valle de los Caídos« (Dolina padlih) in kraljevske palače Filipa II., v Escorialu; popoldne v avtobusu ogled mesta; zvečer možnost ogleda predstave v »Scala Malfa«.

OSMI DAN (sobota 4. avgusta): ves dan v Madridu; dopoldne izlet v mesto Toledo (70 km južno od Madrida); ogled mesta (stolnica, Alcázar) z vodičem; popoldne prosto.

DEVETI DAN (nedelja 5. avgusta): vožnja do Zaragoze; ogled bazilike Naša Gospa Pillarska s sv. mašo; kosilo v značilnem gostišču; popoldne po avtocesti do Barcelone; nagel ogled mesta; prenočevanje.

DESETI DAN (ponedeljek 6. avgusta): vožnja prek Pirenejev v Francijo; kosilo v Nimes; na večer prihod v Grenoble v francoskih Alpah.

ENAJSTI DAN (torek 7. avgusta): povratek skozi predor Fréjus (13.600 m) v Italijo; kosilo v Santhia; popoldne zahvalna sv. maša v cerkvi Nostra Signora del Frassinu blizu Desenzana; na večer prihod v Gorico.

V avtobusu je na voljo 51 sedežev. Polovico sedežev je že oddanih. Vsi, ki se za potovanje zanimajo, pohitite z vpisom! Pri vpisu je treba dati na račun 250.000 lir; celotni prispevek pa je 950.000 lir. Svetujemo, da plačujete v obrokih. Zadnji obrok zapade 1. julija 1984. Kdor želi imeti sobo zase, doplača za vsako noč 18.000 lir. Kabine na ladji so za 4 osebe. Kdor hoče imeti kabino za dve osebi, doplača za osebo 30.000 lir.

SLOVENSKI HOTEL
»BLED«
v RIMU - ROMA

Lastnik:
LEVSTIK VINKO

Hotel »BLED«
Via S. Croce in Gerusalemme 40
00185 ROMA
Tel. (06) 777102 - 7579941
Telex 620196

Banca Agricola Gorizia c.r.ag.l.
Kmečka banka Gorica v.z.zo.lj.

skupno z ostalimi članicami Deželnega konzorcija ljudskih bank

VAM NE NUDI SAMO DENARJA!

GORICA, KORZO VERDI 51, TEL. 84206/7 — TELEX 460412 AGRBAN